

पूर्णापात्रं (wie eben) adj. zu *füllen, voll zu machen* P. 6, 3, 59. MÜLLER, SL. 149. संख्या KULL. zu M. 5, 136. zu *befriedigen* Nir. 7, 23.

पूर्णापात्रं n. = अन्नपूर्णा = वृक्षात् RIGAN. im ÇKDa.

पूर्णापात्रं m. ein best. Gebäck (vgl. पूर) MBh. 7, 2309. पूर्णापात्रं ungesäuertes Kuchen (nach STENZLER) JĀGĀ. 1, 287. पूर्णापात्रं f. desgl. BĀVAPA. im ÇKDa.

पूर्णापात्रं (von पूर) adj. *füllend, erfüllend* am Ende eines comp. MBh. 8, 4669.

पूर्णापात्रं (verwandt mit पुरुष, पूरुष) m. 1) eine der Bez. für *Mensch, Leute* NAIGH. 2, 3. Nir. 7, 23. पं पूर्वो वृत्रहृणां सचते RV. 1, 59, 6. विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूर्वः 131, 4. 4, 38, 1. 3. 5, 17, 1. अयं ते मानुषे जने सोमः पूरुषु सृजते 8, 53, 10. न मे पूर्वः सद्यो रिषाथन 10, 48, 5. 1, 63, 7. 4, 21, 10. 6, 20, 10. 7, 5, 3. 8, 4. 18, 13. 19, 3. 96, 2. 10, 4, 1. — 2) als Bez. eines *Volksstammes* mit Sicherheit nur in denjenigen Stellen zu erkennen, welche eine Zusammenstellung mit andern Stammmamen enthalten: पद्वः. तु-वर्शाः, हुहवः, पूर्वः RV. 1, 108, 8. 6, 46, 8. Diese Auffassung ist jedoch auch in mehreren unter 1. aufgeführten Stellen zulässig. — 3) als Bez. *dämonischer Wesen* aufgefasst Çat. Br. 6, 8, 2, 4 (aus RV. 7, 8, 4). — 4) N. pr. eines alten Fürsten, eines Sohnes des Jajāti von der Çarmishthā, P. 4, 1, 168, Vārtt. 2 (wo so zu lesen ist mit der Calc. Ausg.). MBh. 1, 3160. fgg. 3433. 2, 319. 3, 5044. 7, 2301. HARIV. 1604. 1619. ÇĀK. 82 (das Versmaass erfordert eine Länge). BĀĀ. P. 9, 18, 33. LĪA. I, 726. fgg. Anh. XVIII. fg. N. pr. eines Sohnes des Manu von der Naḡvalā HARIV. 71. des Ġahnu BĀĀ. P. 9, 15, 3. Pūru mit dem patron. Ātreja ist Liedverfasser von RV. 5, 16. 17. — Vgl. पुरु, पौरव.

पूर्णापात्रं s. पूरुष.

पूर्णापात्रं (partic. von 1. पूर) 1) adj. s. u. 1. पूर. Nachzutragen wäre hier *voll, vollständig* (im Gegens. zu दीप्त, प्रदीप्त) vom Geschrei der Vögel und Thiere: वञ्जलकहते तितिरिति दोमथ किलिकिलीति तत्पूर्णापात्रं VARĀH. BĀH. S. 87, 11 auch vom Thiere gesagt, *wenn es den vollen, natürlichen Laut von sich giebt*: कुक्कुन्दरी चिच्चिडिति प्रदीप्ता पूर्णापात्रं सा तित्तिडिति स्वनेन 47. — 2) m. N. pr. eines Nāga MBh. 1, 2146. eines Devagandharva 2554. eines buddh. Religiösen (BUANOUR nimmt zwei Personen dieses Namens an) BUAN. Intr. 132. 196. fg. 235. fgg. 260. 448. 478. LALIT. ed. Calc. 1, 10. Lot. de la b. l. 121. 123. SCHEFFNER, Lebensb. 248 (18). 283 (53). 294 (64). पूर्णापात्रं BURN. Intr. 39. Pūrṇa wird häufig Sohn der Maitrājanī genannt, aber in Lot. de la b. l. so wie bei HIUEN-TSANG I, 208 wird ein पूर्णमैत्रायणीपुत्र genannt, was unmöglich Pūrṇa, Sohn der Maitr., bedeuten kann, aber auf der anderen Seite wohl auch keine neue Persönlichkeit bezeichnen wird. Es wird also wohl auch hier पूर्णो मै० zu lesen sein. — 3) f. अर्षे a) Bez. der 13ten Kalā des Mondes BRAHMA-P. in Verz. d. Oxf. H. 18, b, 26. — b) Bez. der 5ten, 10ten und 15ten Tithi VARĀH. BĀH. S. 98, 2. BHĀṬṬOP. zu 93, 11. — c) N. pr. eines Frauenzimmers ÇUK. in LA. 44, 3. — d) N. pr. eines Flusses LĪA. I, 88.

पूर्णापात्रं 1) adj. = पूर्णा *gefüllt, voll*: नटनर्तनगन्धर्वैः पूर्णाकैर्वर्धमानकैः। नित्योद्योगैश्च क्रीडाङ्गस्तत्र स्म परिकल्पिताः ॥ MBh. 7, 2199. — 2) proparox. m. संज्ञायाम् P. 5, 3, 75, Sch. a) ein best. Baum R. 3, 79, 38. — b)

der *blaue Holzhäher* (स्वर्णाचूड, °चूडक) H. an. 3, 71. MED. k. 124. — 3)

f. पूर्णापात्रं ein best. Vogel, = नासाकिनी TAİK. 2, 5, 27. H. an. MED.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + कात्रं) m. eine volle Schale Ind. St. 5, 392.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + कात्रं) adj. einen vollen, ausgewachsenen Höcker habend P. 5, 4, 146, Sch.

पूर्णापात्रं und पूर्णापात्रं adj. P. 5, 4, 149.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + काम) adj. dessen Wünsche erfüllt sind; davon nom. abstr. °ता f. MĀK. P. 33, 3.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + 1. कात्रं) adj. vollmachend, erfüllend, befriedigend: सर्वाशा° BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 21, a, 25.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + कुट) m. Bez. einer best. Klasse von Vögeln VARĀH. BĀH. S. 87, 25. पूर्णापात्रं 1. 4. BHĀṬṬOP. zu 94, 1 erklärt करायिका durch कूटपूरी.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + कुं) m. 1) ein Krug mit heiligem Wasser, = भद्रकुम्भ AK. 2, 8, 2, 32. H. 718. RAH. 5, 63. अपाम् M. 11, 186. — 2) adj. einen vollen Krug habend: पूर्णापात्रं अपो बिधत्स्यः ÇĀĀH. ÇA. 17, 14, 13. 17, 8. — 3) eine best. Kampffart: पूर्णापात्रं प्रपुष्य MBh. 2, 903. पूर्णापात्रं प्रचक्रतः 908. — 4) N. pr. eines Dānava HARIV. 12932.

पूर्णापात्रं s. u. पूर्णापात्रं.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + काशा) f. eine best. Pflanze VARĀH. BĀH. S. 47, 40. 97. 15. BHĀṬṬOP. zu 59, 8.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + कोष्ठा) f. eine Cyperus-Art (नागरमुस्ता) RIGAN. im ÇKDa.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + ङ) adj. der die Arme voll hat: Savitar RV. 7, 45, 4; vgl. उभा तै पूर्णा वसुना गभस्ती 57, 3.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + च) m. 1) Vollmond N. 11, 30. 16, 10. 22. R. 3, 52, 16. 53, 44. Spr. 990. KATHĀS. 4, 6. — 2) N. pr. eines Bodhisattva Lot. de la b. l. 2. eines Autors COLEBN. Misc. Ess. II, 49. WEST. Rad. III.

पूर्णापात्रं (von पूर्णा) f. das Vollsein, Fülle HARIV. 3860. KATHĀS. 40, 43. रिक्तः सर्वो भवति किं लघुः पूर्णापात्रं गौरवाय MEGH. 20.

पूर्णापात्रं (wie eben) n. dass. VĀJUP. 172. दिशा यद्रक्तपूर्णापात्रं das Vollsein von Blut KATHĀS. 46, 146.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + दर्व = दर्वि) n. die Cerimonie mit dem vollen Löffel (vgl. VS. 3, 49) ÇAT. Br. 2, 5, 2, 16. ÇĀĀH. ÇA. 3, 15, 15 (°दर्व्यम् und °दर्विम् v. l.). — Vgl. पूर्णापात्रं.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + देव) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 101, a, 32.

पूर्णापात्रं (पूर्णा + पात्रं) m. n. ein volles Gefäss; ein Geschirr voll, quantum vas capit; bezeichnet zugleich ein bestimmtes Maass (von Reis oder andern Körnerfrüchten); = जलादिपूर्णा भाजनम् H. an. 4, 271. = वस्तु-पूर्णापात्रं MED. r. 285. Schol. zu KĪTJ. ÇA. 6, 10, 37. अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिः कुञ्चयो ऽष्टौ च पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णापात्रो विधीयते ॥ GRHJASĀH. im ÇKDa. (die Lesart unserer Hdschr. s. u. पुष्कल; KULL. zu M. 7, 126 liest आढकः परिकीर्तितः st. पूर्णापात्रो वि०). अञ्जली पूर्णापात्रमानयति TBa. 3, 3, 20, 4. ÇAT. Br. 1, 5, 3, 7. यथा पूर्णापात्रं परासिञ्चत् 15. 9, 2, 1. 4. 11, 7, 2, 1. पूर्णापात्रं स्थालीपाकस्य दक्षिणा LĪTJ. 4, 9, 6. 12, 11. KAUC. 6. ĀÇV. GRHJ. 1, 10. KĪTJ. ÇA. 3, 8, 8. masc. ÇAT. Br. 4, 4, 2, 13. KĪTJ. ÇA. 6, 10, 37. 10, 8, 7. GOBH. 1, 9, 4. कंसं वा चमसं वान्नस्य पूर्यत्वा कृतस्य वाकृतस्य वापि वा फलानामिवैतं पूर्णापात्रमित्याचक्षते ०. °पात्री f. ÇĀĀH. GRHJ. 1, 6. Nach H. an. und MED. ist पूर्णापात्रं n. = वर्द्धापक (?), nach TAİK. 3, 2, 7 = वर्द्धायनाप्त; nach H. 677. HĪA. 19 und ĠĀṬĪDM. im